

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 41/2015-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2015 prerokoval vyhlásenie [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Bauer, s. r. o., Dénešova 19, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Richard Bauer, zo 16. decembra 2014 o odmietnutí sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Sergeja Kohuta pre jeho predpojatosť „*vo veci vedenej na Ústavnom súde SR sp. zn. Rvp 11075/2014*“ a takto

r o z h o d o l :

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Sergej Kohut nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 11075/2014.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. decembra 2014 doručené vyhlásenie [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zo 16. decembra 2014 o odmietnutí sudcu ústavného súdu

Sergeja Kohuta pre jeho predpojatosť „vo veci vedenej na Ústavnom súde SR sp. zn. Rvp 11075/2014“.

Predmetom konania vedeného ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11075/2014 je sťažnosť sťažovateľa (ako fyzickej osoby), zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Bauer, s. r. o., Dénešova 19, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Richard Bauer, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 295/2013.

Sťažovateľ podanú námietku predpojatosti odôvodnil tým, že sudca ústavného súdu Sergej Kohut „sa vo veci ústavnej sťažnosti sp. zn. Rvp 21752/2013 dopustil zneužitia právomoci sudcu a uviedol voči mne nepravdivé informácie o lehote na podanie uvedenej ústavnej sťažnosti. Z dôvodu, že podám na neho trestné oznámenie, namietam, aby rozhodoval vo veci sp. zn. Rvp 11075/2014 (KS Bratislava sp. zn. 2 Co 295/2013), alebo inej veci ústavnej sťažnosti, ktorú podám, do vyriešenia uvedeného skutku.“.

Sudca ústavného súdu Sergej Kohut vo svojom vyjadrení z 18. decembra 2014 uviedol: „Sťažovateľa osobne nepoznám, z čoho vyplýva, že som s ním nikdy osobne nebol v kontakte a ani neviem o koho sa jedná. Meno mi je známe len z toho, že pomerne často podáva podania na ústavný súd. V niekoľkých podaniach bol aj úspešný a myslím, že som bol aj členom senátu v takých veciach. Na ním tvrdené skutočnosti nie je dôvodné odpovedať, preto sa necítim byť zaujatý na výkon sudcovskej funkcie v uvedenej veci.“

II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sudca je

vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

Podľa § 28 ods. 2 druhej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

Podľa čl. IV odseku 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie 1. 3. 2014 – 28. 2. 2015 v znení Dodatku č. 1, ktorým sa mení a dopĺňa Rozvrh práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie 1. 3. 2014 – 28. 2. 2015 (ďalej len „rozvrh práce“) o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyžaduje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 14 ods. 3 OSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Tretí senát ústavného súdu konštatuje, že rozhodovanie podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde na základe vyhlásenia sťažovateľa zo 16. decembra 2014 nie je v tomto prípade dôvodné. Z obsahu predloženého vyhlásenia je totiž zrejmé, že sťažovateľom uplatnený dôvod vylúčenia sudcu Sergeja Kohuta spočíva primárne v jeho postupe vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 21752/2013 vybavenej odložením podania podľa § 23a zákona o ústavnom súde 15. januára 2014.

Na obsahovo identickú námietku spadajúcu do rámca negatívne vymedzených okolností, na ktoré ústavný súd pri rozhodovaní o vylúčení sudcu nemôže prihliadať (podanú spoločnosťou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a spoločnosťou [REDAKOVANÉ], ktorých štatutárnym orgánom je sťažovateľ a ktoré zastupuje ten istý právny zástupca), už ústavný súd reagoval uznesením č. k. III. ÚS 13/2015-16 zo 14. januára 2015.

Keďže po preskúmaní vyhlásenia sťažovateľa zo 16. decembra 2014 a vyjadrenia sudcu ústavného súdu Sergeja Kohuta z 18. decembra 2014 tretí senát ústavného súdu nezistil také skutočnosti, ktoré by podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde viedli k jeho vylúčeniu z výkonu jeho sudcovskej funkcie v danej veci, rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Ústavný súd zároveň apeluje tak na navrhovateľa, ako aj na jeho právneho zástupcu, aby svoje procesné úkony v konaniach pred ústavným súdom zosúlادili, pretože z rozhodovacej praxe jednoznačne vyplýva, že o nich nie sú vzájomne informovaní. Podávaním duplicitných a v mnohých prípadoch aj nezrozumiteľných podaní zo strany navrhovateľa tak dochádza k zbytočnému sťažovaniu postupu ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2015